

Vitaindító:

Székely Nép vagy székelyföldi magyar kisebbség?

Fel vagyunk-e készülve a Székelyföld egyben tartására, megvédésére?

A. A témaválasztás indoklása (indokoltsága).

Mi teszi indokoltá annak vizsgálatát, hogy a székely nép fogalom napjainkra már letűnt történelmi kategória, vagy ma is létező élő és cselekvésre kész közösség?

Először is a **székely nép nehéz, szinte reménytelennek mutató mai helyzete és ennek jövőbeli kilátástalansága.** Csak kettőt említenék:

Amennyiben a jelenlegi folyamatok nem vesznek gyökeres és radikális fordulatot, akkor néhány évtized leforgása alatt megvalósul az „erdélyi magyar nemzeti közösség homogenizálódása”, azaz a Székelyföld szóróvanná változtatása. Ez lesz az ára a székely kérdés elbágyasztásának, kisebbségi (a szó közjogi és nem számbeli arányosság értelmében) kérdésként kezelésének, más szóval, a székely nép beolvadásának, átalakításának „székelyföldi magyarságá”.

Ez természetesen egyet jelent a székely néppel, mint történelmi, etnikai és kulturális közösséggel a végleges felszámolásával.

A kérdés eldöntése abból a szempontból is sürgető, mivel ez alapvetően befolyásolja, sőt meghatározza és behatárolja, a székelyföldi politizálás stratégiáját és a kivitelezés során bevetendő eszközöket! Kissé leegyszerűsítve a kérdést, arról van szó, hogy „székelyföldi magyar kisebbségként”, vagy pedig a „Székelyföld őstelepese népeként”, más szóhasználattal, NEMZETI KISEBBSÉGGÉNT, vagy önálló múlttal, önigazgatási gyakorlattal rendelkező NÉPKÉNT hirdetjük-e meg autonómia igényünket, azaz önrendelkezési akaratunkat.

B. Kisebbségi politizálás, vagy önrendelkezési stratégia?

Lehetséges stratégiák egy államon belüli számbeli kisebbségnek (a romániai magyarságnak), mint nemzeti közösségnek a fennmaradása és közösségi jövője megteremtésére: Hogy egy államon belüli számbeli kisebbség melyik utat választja, az mindenekelőtt attól függ, hogy az illető közösség milyen történelmi feltételek mellett jutott számbeli kisebbségi helyzetbe, de **a döntő az hogy saját magát hogyan határozza meg!**

Az emberi és egyéni kisebbségi jogokra építő stratégia (kis lépések stratégiája, vagyis a lassú beolvadás, vagy aránylag fájdalommentes felszívódás stratégiája). Ennek fő eszközei az egységes politikai képviselet, a parlamenti jelenlét és a kormányzati tényezővé válás, egyszóval szerves beépülés az adott ország politikai kultúrájába és gyakorlatába.

Kik vehetik igénybe? Ez az út mindenekelőtt a bevándorló kisebbségek számára kecsegtet sikerrel.

Ennek a stratégiának **megfelelő fogalmak:** erdélyi magyar nemzeti közösség, kisebbségi jogok, egységes magyar képviselet, **székelyföldi magyarság, „regionális tudat”** erős parlamenti képviselet, kormánybalépés, stb

Fő jellegzetessége, hogy folyamatos harcot jelent a többségi hatalommal és jellege az erőviszonyok helyzetétől függően húzd meg - ereszd meg folyamat.

Az önrendelkezési jogra építő stratégia. Az illető ország területén őshonos erős és öntudatos népi-nemzeti közösségek számára járható és eredménnyel kecsegtető út! Legfőbb eszköze az illető őshonos nép erős nemzeti önazonosságtudatára, önkormányzati, kulturális (vallási) elkülönülésére, önigazgatási hagyományaira és gyakorlatára építő közösségi akarat kinyilvánítása és közösségi fellépés ennek elérése érdekében, ha kell, áldozatok árán is!!

Kik vehetik igénybe? Mely közösségek számára járható ez az út? Mindenekelőtt az illető országban élő, vagy oda csatolt területek őshonos közösségei számára, melyek önmagukat népként határozzák meg!

Ennek a stratégiának **megfelelő fogalmak:** „székely nép”, „székely nemzet”, társnemzet, népek önrendelkezési joga, stb

Fő jellegzetessége, hogy a magát népként meghatározó közösség önkaratából táplálkozó és önjelére támaszkodó egységes fellépéssel próbálja célját, területi önigazgatását, függetlenségét elérni, a népek számára nemzetközileg elismert önrendelkezési jogára támaszkodva.

Míg utóbbi, a „népstátus” az összetartozás, a saját közösségi értékeink ismeretére, azok megóvására, közösségi jövőnk iránt érzett felelősségtudatra, mint erkölcsi értékekre és ezek parancsára alapoz, addig az első (felolvasás-beolvadás) az anyagi érvényesülést, a közösségi értékek mellőzését, a kisebb ellenállás irányába való sodródást, a liberális életfelfogást, mint erkölcsi értékeket helyezi védőpajzsként maga elé!

Azzal is számolnunk kell, hogy míg a „népstátus” megtartása és erősítése mindenekelőtt a közösség, évezredekben át felhalmozódott belső tartalékain alapszik és azok felszínre hozásával erősíthető, addig a felolvasás-beolvadás folyamata kívülről vezérelt, külső források és külső erők bevonását teszi szükségessé és ezek hatásában bízik (lásd uniós polgári kezdeményezés)!

C.

A diktatúra megszűnését követő 21 év tapasztalata azt mutatja, hogy a romániai magyar politikai elit és értelmiség megalakította az **egységes erdélyi magyar nemzeti közösség** fogalmát, mereven ragaszkodik ennek koncepciójához és az erre felépített „kisebbségi politizáláshoz” ha úgy tetszik közismert nevén a „kislépések stratégiájához”, vagyis a maga „egységes nemzeti állami” koncepciójához. Ezen belül tudomást sem akar venni a székely közösségnek, mint „népnek” a létéről.

Vizsgálva 1990-től az erdélyi magyar politikai életet, majd megfigyelve 2003-tól az SzNT megszületését, annak sorsát a 2010 november 19-i Budapesti ülésig és mai helyzetét, világosan kirajzolódik, hogy „a kis lépések stratégiájában”, mint egyedüli célravezető elképzelésben lényegi egyetértés uralkodik, és **eredményes együttműködés** jött létre a hazai magyar politikai pártok, a magyarországi politika hatalom, valamint a hozzájuk igazodó egyházak és civil szerveződések körében.

Az is nyilvánvaló, hogy ez az egyetértés egyértelműen hátrányos helyzetet teremtett a székely közösség számára, már-már székelyellenes összefogást eredményezve.

Ennek az egyetértésben született stratégiának a kifejezése és megnyilvánulása volt a 2011-es népszámlálás szégyenteljes nemzetáruló propagandája, arra biztatva, sőt, hazugságokkal ijesztgetve a székelyeket, hogy tagadják meg „székelymagyar” önazonosságukat és vallják magukat csak „magyarnak”. Izsák Baláznak ebben a szégyenteljes kampányban való részvételével veszítette el végérvényesen a SzNT a 2003-ban deklarált közképviseleti jellegét és vált végérvényesen a MPP szatellit szervezetévé.

Ennek a politizálásnak a legnagyobb, mondhatni történelmi vesztese maga a SZÉKELY NÉP, hisz történelmi lehetőségét szalasztotta el annak, hogy statisztikailag felmutassuk a székely népet!!

Nyugodtan kijelenthetjük, hogy ez a magatartás és az említett erők összefogása volt tetten érhető az erdélyi magyar politizálás minden olyan mozzanatában, mely felcsillantotta a reményét annak, hogy a székely kérdés kikerülhet a kisebbségi politizálás tárgyköréből és elindulhat az önrendelkezési jogra építő közösségi akaratot érvényesíteni szándékozó önálló székely politikai küzdelem.

2003-ban SzNT-ot azzal a gondolatlalt hoztuk létre, hogy kiemelje a székely kérdést a kisebbségi politizálás tárgyköréből és elindítsa a népek önrendelkezési jogára építő önálló politizálás útját!

Sajnálatos módon 2008-tól kezdve fokozatosan adta fel a SzNT a megkezdett önrendelkezési stratégiáját és simult be lassan a kisebbségi politizálás RMDSZ-es útjára. Ez a fordulat végérvényesen 2010-ben az SzNT budapesti ülésen vált nyilvánvalóvá majd teljesedett ki és csúcspontodott a 2011-es népszámlálási kampány során, a székely nép létének nyílt tagadásában.

„Ha mi magunkat székelyeknek mondjuk – vagy valaki csak így emleget minket – ezzel csak arra az erkölcsi, nemzeti és népi jelentésre teszünk külön hangsúlyt, amelyet nekünk ez a szent név jelent: Magyar.” SzNT határozat 2010 nov 19 Bp

D.

A Székely Nép (székely nemzet), mint történelmi valóság.

a. Kik is a székelyek?

„Székely vagyok, annak a népnek a fia, amely Urunk születése után a negyedik században az ősi Dácia területén telepedett meg, és amely ma az Erdélyi Fejedelemségben él”, írta Kőrösi Csoma Sándor a világhírű székely tudós 1825. január 28-án, Kennedy századoshoz, a brit alakulatok parancsnokhoz írt bemutatkozó levelében.

Mi sem mondhatunk mást, hisz számunkra a népi emlékezet nem csak hit de bizonyosság is. A szkíta-hun származástudat családi örökségként él ma is minden székely családban. A székelység tudja, hogy a Kárpátmedence őstelepese népe.

Mindezek felidézését elégségesnek tartom ahhoz, hogy ne legyen kétséges, a székelyek jogosan határozták meg önmagukat népként (nemzetként a fogalom akkori értelmében), és nevezték dokumentumaikban szülőföldjüket, a Székelyföldet „a mű országunknak”. Ez az ön-

meghatározás szervesen illeszkedett az akkori Magyarország, a Szent Korona országának jogrendjébe, az országszervezés koncepciójába. A Székely Nép léte tehát a XX-ik század elején még történelmi valóság [pl 1890-es népszámlálás Csomafalván...62 magyar, a többi 2400 székely

A székely nép viszonya az államalapító magyarsággal.

Orbán Dezső: Székely Gesta: „A székely nép történelme folyamatos harc a megmaradásért és hihetetlen vérdíjakkal járó küzdelem a szálláshely a szabadság megtartásáért, a mindenkori központosító hatalommal és idegen hódítókkal szemben”(Orbán Dezső, Székely Gesta).

Egy ezer éves és annál régebbi időkre visszanyúló múltat akar felejteni, közösségi önazonosságtudatot lerombolni a nemzeti egység jelszava mögé bújtatott politikai érdek. A folyamat érdekessége és sajátossága, hogy ebben a törekvésben segítő partnerként jelenik meg a magyarországi politika.

Orbán Dezső Székely Gesztájában keserűen állapítja meg: „Keserűség fogja el a székely embert, ha az elmúlt 1000 év együttélési tapasztalataira gondol és próbálja számba venni a kölcsönösség alapján az egymást, segítő gesztusokat. A Székely Nép az elmúlt ezer esztendő során mérhetetlen áldozatokat hozott a magyar állam védelmére és fenntartása érdekében. Ezzel szemben magyar részről nem-hogy semmit nem kapott, hanem úgy bántak vele, mint a mostoha gyerekekkel, teljesen megfélemlítve arról, hogy a székely nép a magyar államnak talán legfőbb tartóoszlopa volt, és ha ez elszorvad, annak kárát az egész ország megérezzi”. 1

Az első vh végén még feléledt a felismerés, hogy a székely kérdés megoldásának kulcsa az önálló Székelyföld és ennek politikai jogalánya maga a „nemes székely nép”(Székely Nemzeti Tanácsok megalakítása, Rugonfalvi Kiss István, Páll Árpádék, Urmánczy Nándor, stb.). Magyar politikai támogatás, sőt ellenséges magatartás következtében (Székely Hadosztály hátbatámadása és lefegyverzése) természetesen gyorsan kifulladás.

(folytatása a 6. oldalon)

Borsos Géza József

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stoffer György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1. Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE.

Főkönyvvitel: Illyés Veronika. Könyvvitel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Tipotex Nyomda – Brassó

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlen tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.